ऋते त्वां पुरुषव्याघ्र देवतुल्यपराक्रमं । पर्य्याप्नोतु भवान् शीघ्रं पीडितानां गतिर्भव ।
एवमुक्तो महाराज पिता देवव्रतस्तव । चिन्तयित्वा मुहूर्त्तन्तु कृत्वा निश्चयमात्मनः ।
तव सन्धारयन् पुत्त्रमब्रवीच्छान्तनोः सुतः । दुर्य्योधन विजानीहि स्थिरो भूत्वा विशाम्यते ।
पूर्व्वकालं तव मया प्रतिज्ञातं महाबल । हत्वा दशसहस्राणि क्षत्त्रियाणां महात्मनां । ५०८०
सङ्ग्रामाद्व्यपयातव्यमेतत्कर्म्म ममाह्निकं । इति तत्कृतवांश्चाहं यथोक्तं भरतर्षभ ।
अद्य चापि महत्कर्म्म प्रकरिष्ये महाबल । अहं वा निहतः शेष्ये हनिष्ये वाऽद्य पाण्डवान् ।
अद्य ते पुरुषव्याघ्र प्रतिमोक्ष्ये ऋणन्तव । भर्त्तृपिण्डकृते राजन् निहतः पृतनामुखे ।
इत्युक्त्वा भरतश्रेष्ठ क्षत्त्रियान् प्रवपञ्छरैः । आससाद दुराधर्षः पाण्डवानामनीकिनीं ।
अनीकमध्ये तिष्ठन्तं गाङ्गेयं भरतर्षभ । आशीविषमिव क्रुद्धं पाण्डवाः प्रत्यवारयन् । ५०८५
दशमेऽहनि भीष्मस्तु दर्शयन् शक्तिमात्मनः । राजन् शतसहस्राणि सोऽवधीत्कुरुनन्दन ।
पाञ्चालानाञ्च ये श्रेष्ठा राजपुत्त्रा महारथाः । तेषामादत्त तेजांसि जलं सूर्य्य इवांशुभिः ।
हत्वा दशसहस्राणि कुञ्जराणां तरस्विनां । सारोहाणां महाराज हयानाञ्चायुतन्तथा ।
पूर्णे शतसहस्रे च पदातानां नरोत्तमः । प्रजज्वाल रणे भीष्मो विधूम इव पावकः ।
न चैनं पाण्डवेयानां केचिच्छेकुर्निरीक्षितुं । उत्तरं मार्गमास्थाय तपन्तमिव भास्करं । ५०९०
ते पाण्डवेयाः समरे महेष्वासेन पीडिताः । बधायाभ्यद्रवन् भीष्मं सृञ्जयाश्च महारथाः ।
संयुध्यमानो बहुभिर्भीष्मः शान्तनवस्तथा । अवकीर्णो महामेरुः शैलो मेघैरिवावृतः ।
पुत्त्रस्तु तव गाङ्गेयं समन्तात्पर्य्यवारयत् । महत्या सेनया सार्द्धं ततो युद्धमवर्त्तत ।
इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्व्वणि भीष्मबधपर्व्वणि दुर्य्योधनभीष्मसंवादे दशाधिकशततोऽध्यायः ॥ ११० ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ अर्ज्जुनस्तु रणे राजन् दृष्ट्वा भीष्मस्य विक्रमं । शिखण्डिनमथोवाच समभ्येहि पितामहं ।
न चापि भीस्त्वया कार्य्या भीष्मादद्य कथञ्चन । अहमेनं शरैस्तीक्ष्णैः पातयिष्ये रथोत्तमात् । ५०९५
एवमुक्तस्तु पार्थेन शिखण्डी भरतर्षभ । अभ्यद्रवत गाङ्गेयं श्रुत्वा पार्थस्य भाषितं ।
धृष्टद्युम्नस्तथा राजन् सौभद्रश्च महारथः । दृष्टावाद्रवतो भीष्मं श्रुत्वा पार्थस्य भाषितं ।
विराटद्रुपदौ वृद्धौ कुन्तिभोजश्च दंशितः । अभ्यद्रवत गाङ्गेयं पुत्त्रस्य तव पश्यतः ।
नकुलः सहदेवश्च धर्म्मराजश्च वीर्य्यवान् । तथेतराणि सैन्यानि सर्व्वाण्येव विशाम्पते ।
प्रत्युद्ययुस्तावकाश्च समेतान् तान् महारथान् । यथाशक्ति यथोत्साहं तन्मे निगदतः शृणु । ५१००
चित्त्रसेनो महाराज चेकितानं समभ्ययात् । भीष्मप्रेप्सुं रणे यान्तं वृषं व्याघ्रमिवोद्यतं ।
धृष्टद्युम्नं महाराज भीष्मान्तिकमुपागतं । त्वरमाणं रणे यत्तं कृतवर्म्मा न्यवारयत् ।
भीमसेनं सुसंक्रुद्धं गाङ्गेयस्य वधैषिणं । त्वरमाणो महाराज सौमदत्तिर्न्यवारयत् ।
तथैव नकुलं शूरं किरन्तं सायकान् बहून् । विकर्णो वारयामास इच्छन् भीष्मस्य जीवितं ।
सहदेवं तथा राजन् यान्तं भीष्मरथं प्रति । वारयामास संक्रुद्धः कृपः शारद्वतो युधि । ५१५०